

Amsterdam, 21 juli 2019

Geachte Overheid,

Bij deze wil ik reageren op uw wetsvoorstel met betrekking tot het aanpassen van de inkomensgrenzen voor de Sociale Huursector.

Uw wetsvoorstel om de inkomensgrenzen te verlagen zou voor mij, en voor de vele mensen met hetzelfde inkomen als ik, de nekslag betekenen in een jarenlange 'struggle' om vooruit te komen op woninggebied.

Ik zal u uitleggen waarom.

Ik ben een alleenstaande man van 44 jaar oud met een inkomen net onder modaal en heb dus geen recht meer op huurtoeslag. Sinds 2005 woon ik in een sociale huurwoning in Amsterdam. De woning heeft echter constructieve gebreken wat resulteert in dagelijkse geluidsoverlast. Ik ben al jaren bezig om hier verbetering in te krijgen via de Woningcorporatie, de Huurcommissie, voormalig Bouw- en Woningtoezicht en diverse andere instanties, maar het heeft niet mogen baten en met name de Woningcorporatie neemt niet zijn verantwoordelijkheid in deze en heeft blijkbaar een beleid wat verre van sociaal te noemen is.

Zonder al te veel in details te treden (die op verzoek zeker beschikbaar zijn) zult u zich misschien afvragen: waarom zoekt u dan niet gewoon een andere woning?

Ook daar ben ik al jarenlang intensief mee bezig maar hier komt uw beleid om de hoek kijken. Zoals u waarschijnlijk weet zijn de wachtlijsten lang in Amsterdam en omgeving. Daardoor had ik bijna geen mogelijkheden tot 2016 om een andere geschikte woning te vinden. Ik beschikte in 2015 over 10 jaar woonduur, niet genoeg om in deze omgeving een woning te kunnen krijgen die als enige vooruitgang aangemerkt kon worden.

In 2016 voerde Minister Stef Blok van de VVD het landelijk beleid van Passend Toewijzen in. Hierdoor werden mijn kansen om vooruit te komen op de woningmarkt nog een keer drastisch geminimaliseerd. Minister Blok had bedacht dat ik met mijn inkomen van net onder modaal meer dan (toen) 592 euro per maand aan huur kon betalen, dat is anno nu boven de 607 euro. Echter is dit niet realistisch en zou mij financieel in de problemen brengen wanneer ik dit zou doen.

Met name ook omdat u als overheid allerlei verhogingen hebt doorgevoerd in de lasten voor de 'gewone man/vrouw' van boodschappen tot energie en van huurlasten tot ziektekostenverzekeringen. Men kan het zo gek niet opnoemen of er is wel een lastenverzwaring door u ingevoerd in de afgelopen 12 jaar die mensen met voldoende financiële middelen niet gauw raken maar de mensen in mijn inkomensgroep des te meer en dus hard raken.

Daarbij rekenen de Corporaties de door u opgelegde 'Verhuurderstaks' door in de huren voor de huurders wat resulteert in absurd hoge huren voor sociale huurwoningen die gezien de bouw en de vierkante meters nog niet eens de helft zouden moeten kosten mijn inziens.

U denkt nu misschien: waarom koopt u dan geen woning?

Ook hier komt uw beleid van de afgelopen jaren om de hoek kijken. Door het afbouwen van het bedrag wat men bovenop op de koopsom mag lenen naar 100% van de koopsom is deze optie totaal verkeken. Op dit moment kan ik net een parkeerplaats kopen, zorgt u voor de tent?

Nu denkt u misschien, maar waarom zoekt u dan geen andere baan in een andere regio?

Ik werk, met veel plezier, in het Hoger Onderwijs in Amsterdam. Ik heb een vast contract bij deze werkgever, iets wat onder uw beleid ook een schaars goed is geworden. Dit is niet iets wat ik graag opgeef. Daarbij heb ik hier mijn leven en sociale contacten welke steeds meer onder druk komen te staan door uw beleid van de afgelopen jaren. Ik probeer mijn hoofd boven water te houden ondanks de overlast en het summiere vooruitzicht op enige woningverbetering. Want ik zou niet in de ziektewet willen komen wat u als overheid ook veel geld zou kosten.

Naar ik begrijp wil men in deze regio graag de mensen helpen die, onder andere, in het Onderwijs werkzaam zijn. Door uw beleid, en ook het beleid van de woningcorporatie, merk ik hier nog weinig van en ik zou zelfs het tegenovergestelde durven te beweren.

Maar wat, vraagt u zich misschien af, heeft dit alles nu te maken met dit wetsvoorstel?

Wel, dat is het volgende. Ik heb u misschien in kunnen laten zien dat mijn kansen op enige vooruitgang op woninggebied vrijwel nihil zijn op dit moment. Met uw huidige voorstel verdwijnt zelfs het woordje 'vrijwel' uit voorgaande zin.

Afgelopen jaar bedroeg mijn inkomen 34.904 euro bruto. Mijn geïndexeerde inkomen voor 2019 bedraagt 36.077 euro volgens Woningnet.

U ziet: met uw voorgestelde maatregel om de inkomensgrens voor 1 persoon te verlagen naar 35.000 euro zou ik volledig buiten de boot vallen!

Volgens mij geldt nog steeds dat de middeninkomens de ruggengraat zijn van onze Nederlandse maatschappij en samenleving. Mocht ik dit verkeerd hebben, dan hoor ik dit natuurlijk graag van u. Wanneer we er van uit gaan dat dit uitgangspunt nog steeds actueel is en dat wij de Nederlandse boot drijvende houden dan bezorgt u de ruggengraat van deze samenleving met uw beleid van afgelopen jaren, en zeker met dit wetsvoorstel, een driedubbele hernia waar 'de honden geen brood van lusten'.

Ik kan mij niet voorstellen dat dit de wens is van welke Nederlandse regering dan ook en wil u dringend verzoeken uw beleid en ook zeker dit wetsvoorstel nog eens aandachtig te bekijken. Wilt u voor een Nederland gaan waarbij de meerderheid achter zijn regering staat en waarbij de regering opkomt voor een leefbare situatie voor de ruggengraat van deze samenleving? In dat geval lijkt het mij dat u juist de inkomensgrenzen voor de sociale sector zou moeten ophogen in plaats van verlagen, de huren zou moeten verlagen en daarbij de woningcorporaties weer in het gareel dient te brengen. Daarnaast zou u kopen weer mogelijk moeten maken voor de inkomensgroep die geldt als de ruggengraat van onze samenleving en die deze (averij makende) boot drijvende houdt.

Ik wens u veel wijsheid toe.

Vriendelijke groet,

Eén van de zovele zeer bezorgde burgers van Nederland met een middeninkomen.